

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 6. února 2007 (09.02)
(OR. en)**

6002/07

**CRIMORG 25
ENFOPOL 16**

PODNĚT

Odesílatel: Německá delegace

Ze dne: 6. února 2006

Předmět: Návrh rozhodnutí Rady 2007/.../SVV ze dne o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti

Delegace naleznou v příloze podnět německé, belgické, španělské, francouzské, lucemburské, nizozemské, rakouské, slovinské, italské, finské, portugalské, rumunské a švédské delegace.

Příloha:

N Á V R H

ROZHODNUTÍ RADY 2007/... /SVV

ze dne

o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu a přeshraniční trestné činnosti

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a) a b), čl. 31 odst. 1 písm. a), článek 32 a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

Na podnět [Belgického království, Spolkové republiky Německo, Španělského království, Francouzské republiky, Lucemburského velkovévodství, Nizozemského království, Rakouské republiky, Slovinské republiky, Italské republiky, Finské republiky, Portugalské republiky, Rumunska a Švédského království,]

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

VZHLEDEM K TĚMTO DŮVODŮM:

- (1) Rada Evropské unie přikládá zásadní význam zřízení prostoru svobody, bezpečnosti a práva, který je základním zájmem obyvatel států sjednocených v rámci Unie.
- (2) Samotná Evropská unie si stanovila za cíl poskytnout občanům v tomto prostoru svobody, bezpečnosti a práva vysokou úroveň bezpečnosti prostřednictvím rozvoje společných postupů mezi členskými státy v oblasti policejní a justiční spolupráce v trestních věcech.
- (3) Závěry ze zasedání Evropské rady v Tampere, konaného v říjnu 1999, potvrdily potřebu zlepšení výměny informací mezi příslušnými orgány členských států za účelem předcházení trestným činům a jejich odhalování a vyšetřování.

- (4) V Haagském programu na posílení svobody, bezpečnosti a práva v Evropské unii z listopadu roku 2004 Evropská rada vyjádřila své přesvědčení, že k tomuto účelu je zapotřebí inovativní přístup k přeshraniční výměně informací týkajících se vymáhání práva.
- (5) Evropská rada v této souvislosti uvedla, že výměna těchto informací by měla být v souladu s podmínkami použitelnými pro zásadu dostupnosti. Tím se rozumí, že úředník donucovacího orgánu v jednom členském státě Unie, který potřebuje pro výkon svých povinností určitou informaci, ji může získat z jiného členského státu, a že donucovací orgán druhého členského státu, který tuto informaci má k dispozici, mu ji pro uvedený účel poskytne, berouc přitom v úvahu požadavky probíhajícího vyšetřování v uvedeném státě.

Evropská rada stanovila pro dosažení tohoto cíle Haagského programu lhůtu do 1. ledna 2008.

- (6) Rámcové rozhodnutí 2006/960/ SVV o zjednodušení výměny operativních a jiných informací mezi donucovacími orgány členských států Evropské unie¹ stanovuje pravidla, podle kterých si mohou donucovací orgány členských států účinně a rychle vyměňovat stávající operativní a jiné informace pro účely vedení vyšetřování trestné činnosti nebo provádění operativně pátracích činností.
- (7) Haagský program na posílení svobody, bezpečnosti a práva však stanovuje, že by měly být plně využívány nové technologie a měl by být usnadněn přístup k vnitrostátním databázím na základě vzájemnosti. V tomto ohledu Haagský program stanovuje, že nové centralizované evropské databáze by měly být vytvářeny pouze na základě studií, které prokazují přidanou hodnotu takových databází.

¹ Úř. věst. L 386, 29.12.2006, s. 89.

- (8) Rychlá a účinná výměna přesných informací má zcela zásadní význam pro účinnou mezinárodní spolupráci. Cílem je zavést postupy, které podpoří rychlý, účinný a nenákladný způsob výměny údajů. Vzhledem ke společnému využívání těchto údajů je třeba, aby tyto postupy podléhaly přezkumu a obsahovaly příslušné záruky, pokud jde o přesnost a zabezpečení údajů při přenosu a uchování, jakož i postupy pro zaznamenávání výměny údajů a omezení při využití vyměněných informací.
- (9) Tyto požadavky naplňuje Průmská úmluva ze dne 27. května 2005 mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím a Rakouskou republikou o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu, přeshraniční trestné činnosti a nedovolené migraci. Vzhledem k tomu, že jak hlavní požadavky Haagského programu tak jeho lhůty mohou být takto dosaženy všemi členskými státy, je třeba, aby byly zásadní části Průmské úmluvy použitelné pro všechny členské státy. Toto rozhodnutí Rady je proto založeno na hlavních ustanoveních Průmské úmluvy.
- (10) Toto rozhodnutí tedy obsahuje ustanovení, která mají zlepšit výměnu informací, jejichž prostřednictvím si členské státy vzájemně udělí právo pro přístup do svých automatizovaných složek analýzy DNA, automatizovaných systémů pro daktyloskopickou identifikaci a registrů vozidel. V případě údajů z národních složek s analýzou DNA a automatizovaných systémů pro daktyloskopickou identifikaci by měl systém založený na nalezení či nenalezení shody umožnit, aby vyhledávající členský stát mohl požádat o související specifické osobní údaje členský stát spravující složky a případně požádat o další informace prostřednictvím postupů pro vzájemnou pomoc.
- (11) Tím dojde k podstatnému urychlení stávajících postupů, neboť členské státy budou moci zjistit, zda má jakýkoli jiný členský stát k dispozici požadované informace a o jaké informace se jedná.

- (12) Přeshraniční srovnávání údajů by mělo zpřístupnit nový rozměr boje proti trestné činnosti. Informace získané srovnáváním údajů by měly vést k novým vyšetřovacím postupům v členských státech, a tím zásadním způsobem napomáhat činnosti donucovacích orgánů členských států.
- (13) Pravidla vycházejí se síťového propojení vnitrostátních databází členských států, čímž je založen jednoduchý a účinný přístup k boji s přeshraniční trestnou činností.
- (14) S výhradou dodržení určitých podmínek by měly mít členské státy možnost předávat osobní a neosobní údaje za účelem zlepšení výměny informací v souvislosti s významnými událostmi přeshraničního rozsahu.
- (15) Společná akce 97/339/SVV ze dne 26. května 1997 o spolupráci v oblasti veřejného pořádku a bezpečnosti¹ stanovuje opatření pro výměnu informací mezi členskými státy týkajících se skupin, které mohou ohrozit právo, pořádek a bezpečnost, cestujících do jiného členského státu. Cílem společné akce 97/339/JHA je doplnit dvoustranná a mnohostranná pravidla a není jí tak dotčena užší spolupráce, o kterou usiluje toto rozhodnutí.
- (16) Rozhodnutím Rady 2002/348/SVV ze dne 25. dubna 2002 o bezpečnosti v souvislosti s fotbalovými zápasy mezinárodního rozměru² mají být zřízena informační místa pro fotbalové události. Tímto rozhodnutím není dotčeno rozhodnutí Rady 2002/348/SVV. Členské státy by měly podle tohoto rozhodnutí využít národní informační místa pro fotbalové události v případech, které se týkají těchto míst.
- (17) Vzhledem k tomu, že je třeba dále zlepšit mezinárodní spolupráci, zejména v boji s přeshraniční trestnou činností, toto rozhodnutí vedle zlepšení výměny informací umožňuje, mimo jiné, užší spolupráci mezi policejními orgány, např. prostřednictvím společných bezpečnostních operací (např. společných hlídek) a přeshraničního zákroku v případech bezprostředního ohrožení života či fyzické integrity.

¹ Úř. věst. L 147, 5.6.1997, s. 1.

² Úř. věst. L 121, 8.5.2002, s. 1.

- (18) Užší policejní a justiční spolupráce v trestních věcech musí být v souladu s respektováním základních práv, zejména s právem na ochranu soukromí a osobních údajů. To zaručuje komplexní zvláštní úprava ochrany údajů podle tohoto rozhodnutí, která je přizpůsobena zvláštní povaze výměny údajů, která je předmětem této úpravy. Zvláštní ustanovení na ochranu údajů uvedená v tomto rozhodnutí berou zejména v úvahu zvláštní povahu přeshraničního přístupu do databází on-line. Vzhledem k přístupu on-line nemají členské státy spravující složky možnost žádného předběžného ověření, a rozhodnutí proto obsahuje řadu opatření, která zajišťují průběh následné kontroly.
- (19) Členské státy s vědomím významu, který toto rozhodnutí Rady má pro ochranu práv jednotlivců, a s vědomím toho, že poskytování osobních údajů jinému členskému státu vyžaduje dostatečnou úroveň ochrany údajů ze strany přijímajícího členského státu, stanoví účinné provedení veškerých pravidel týkajících se ochrany údajů obsažených v tomto rozhodnutí.
- (20) Toto rozhodnutí je významným posílením integračního procesu Unie. Členské státy tímto činí významný krok směrem k dosažení společného cíle vytvoření prostoru svobody, bezpečnosti a práva.
- (21) Vzhledem k tomu, že cílů navrhovaného opatření, zejména zlepšení výměny informací v Evropské unie, nemohou členské státy uspokojivě dosáhnout samostatně z důvodu přeshraniční povahy boje proti trestné činnosti a bezpečnostních otázek a členské státy jsou na sebe v těchto věcech nutně vzájemně odkázány, lze těchto cílů dosáhnout lépe na úrovni Evropské unie. Rada proto může přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o ES, na kterou odkazuje článek 2 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality podle článku 5 Smlouvy o ES nepřekročí toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (22) Toto rozhodnutí respektuje základní práva a dodržuje zásady uvedené zejména v Listině základních práv Evropské unie.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Účel a oblast působnosti

Prostřednictvím tohoto rozhodnutí chtějí členské státy posílit přeshraniční spolupráci ve věcech, na které se vztahuje hlava VI Smlouvy o Evropské unii, zejména výměnu informací mezi orgány příslušnými pro předcházení trestným činům a jejich vyšetřování. Členské státy přijaly za tímto účelem pravidla v těchto oblastech:

1. Ustanovení o podmínkách a postupu pro automatizované předávání profilů DNA, daktyloskopických údajů a určitých vnitrostátních registračních údajů vozidel (Kapitola 2);
2. Ustanovení o podmínkách poskytování údajů v souvislosti s významnými událostmi přeshraničního rozměru (Kapitola 3);
3. Ustanovení o podmínkách poskytování informací za účelem předcházení teroristickým činům (Kapitola 4);
4. Ustanovení o podmínkách a postupu pro posílení pohraniční policejní spolupráce prostřednictvím různých opatření (Kapitola 5).

KAPITOLA 2

PŘÍSTUP ON-LINE A NÁSLEDNÉ ŽÁDOSTI

Oddíl 1

Profily DNA

Článek 2

Založení národních složek s analýzou DNA

- 1) Členské státy vytvoří a uchovávají národní složky s analýzou DNA za účelem vyšetřování trestných činů. Zpracování údajů podle tohoto rozhodnutí uchovávaných v uvedených složkách bude podléhat ostatním ustanovením tohoto rozhodnutí v souladu s vnitrostátním právem, které se na zpracování použije.
- 2) Za účelem provádění tohoto rozhodnutí zajistí členské státy dostupnost referenčních údajů z jejich národních složek s analýzou DNA uvedených v první větě odstavce 1. Referenční údaje zahrnují pouze profily DNA založené na nekódované části DNA a odkaz. Referenční údaje nesmí obsahovat žádné údaje, podle kterých lze subjekt údajů přímo identifikovat. Referenční údaje z nichž nelze identifikovat jednotlivce (neidentifikované profily DNA), musí být rozpoznatelné jako takové.
- 3) Každý členský stát vyrozumí v souladu s článkem 34 generální sekretariát Rady o národních složkách s analýzou DNA, na které se vztahují články 2 až 6, a o podmínkách pro automatizované vyhledávání podle čl. 3 odst. 1.

Článek 3

Automatizované vyhledávání v profilech DNA

- 1) Pro vyšetřování trestných činů umožní členské státy národním kontaktním místům jiných členských států, jak jsou uvedena v článku 6, přístup k referenčním údajům v jejich složkách s analýzou DNA, s pravomocí provádět automatické vyhledávání srovnáváním profilů DNA. Pravomoci ohledně vyhledávání lze vykonávat pouze v jednotlivých případech a v souladu s vnitrostátním právem vyhledávajícího členského státu.
- 2) Pokud automatické vyhledávání ukáže, že profil DNA se shoduje s profilem DNA uloženým v prohledávané složce přijímajícího členského státu, obdrží vyhledávající kontaktní místo automatizované oznámení o referenčních údajích, se kterými byla zjištěna shoda. Pokud nelze nalézt žádnou shodu, bude to oznámeno automatizovaně.

Článek 4

Automatizované srovnávání profilů DNA

- 1) Při vyšetřování trestných činů členské státy za vzájemného souhlasu a prostřednictvím svých národních kontaktních míst srovnávají profily DNA z jejich neidentifikovaných profilů DNA se všemi profily DNA z referenčních údajů jiných národních složek s analýzou DNA. Profily se dodávají a srovnávají automatizovaným způsobem. Neidentifikované profily DNA se předávají pro srovnání pouze tehdy, jestliže to umožní vnitrostátní právo dožadujícího členského státu.
- 2) Pokud členský stát při srovnávání uvedeném v odstavci 1 zjistí, že některé předané profily DNA se shodují s profily v jeho složce analýzy DNA, sdělí neprodleně národnímu kontaktnímu místu druhého členského státu referenční údaje, se kterými byla zjištěna shoda.

Článek 5

Předávání dalších osobních údajů a jiných informací

Pokud postup uvedený v člancích 3 a 4 prokáže shodu mezi profily DNA, řídí se předávání jakýchkoli dalších dostupných osobních údajů a jiných informací vztahujících se k referenčním údajům vnitrostátním právem, včetně pravidel o právní pomoci, dožádaného členského státu.

Článek 6

Národní kontaktní místo a prováděcí opatření

- 1) Pro účely předávání údajů podle článků 3 a 4, určí každý členský stát národní kontaktní místo. Pravomoci kontaktního místa se řídí platným vnitrostátním právem.
- 2) Podrobnosti technických opatření pro postupy uvedené v člancích 3 a 4 se stanoví prováděcími opatřeními podle článku 35.

Článek 7

Odběr buněčného materiálu a předávání profilů DNA

Pokud se při probíhajícím vyšetřování nebo trestním řízení ukáže, že pro konkrétní osobu, která se nachází na území dožádaného členského státu, není dostupný žádný profil DNA, poskytne dožádaný členský stát právní pomoc prostřednictvím odběru a analýzy buněčného materiálu od uvedeného jednotlivce a předáním získaného profilu DNA, jestliže:

- 1) dožadující členský stát uvede účel, za jakým je to požadováno;
- 2) dožadující členský stát předloží příkaz nebo rozhodnutí vydané příslušným orgánem, jak jej vyžaduje právo tohoto členského státu, prokazující, že podmínky pro odběr a analýzu buněčného materiálu by byly splněny, nacházela-li by se dotyčná osoba na území dožadujícího členského státu, a

- 3) jsou splněny podmínky stanovené v právu dožádaného členského státu pro odběr a analýzu buněčného materiálu a předání získaného profilu DNA.

Oddíl 2

Daktyloskopické údaje

Článek 8

Daktyloskopické údaje

Pro účely provádění tohoto rozhodnutí členské státy zajistí dostupnost referenčních údajů ze složek pro národní automatizované systémy identifikace otisků prstů, zřízené pro předcházení trestným činům a jejich vyšetřování. Referenční údaje obsahují pouze daktyloskopické údaje a odkaz. Referenční údaje nesmí obsahovat žádné údaje, podle kterých lze subjekt údajů přímo identifikovat. Referenční údaje z nichž nelze identifikovat jednotlivce (neidentifikované daktyloskopické údaje) musí být rozpoznatelné jako takové.

Článek 9

Automatizované vyhledávání daktyloskopických údajů

- 1) Pro předcházení trestným činům a jejich vyšetřování umožní členské státy národním kontaktním místům jiných členských států, jak jsou uvedena v článku 11, přístup k referenčním údajům v jejich automatizovaných systémech pro identifikaci otisků prstů, které za tímto účelem zřídily, s pravomocí provádět automatizované vyhledávání srovnáním daktyloskopických údajů. Pravomoci ohledně vyhledávání lze vykonávat pouze v jednotlivých případech a v souladu s vnitrostátním právem vyhledávajícího členského státu.
- 2) Zjištění naprosté shody daktyloskopických údajů s referenčními údaji, které má k dispozici členský stát spravující složku, provede národní kontaktní místo, které provedlo vyhledávání, prostřednictvím automatizovaného předání referenčních údajů potřebných pro stanovení jednoznačné shody.

Článek 10

Předávání dalších osobních údajů a jiných informací

Pokud postup uvedený v článku 9 prokáže shodu mezi daktyloskopickými údaji, řídí se předávání jakýchkoli dalších dostupných osobních údajů a jiných informací, které se vztahují k referenčním údajům, vnitrostátním právem, včetně pravidel o právní pomoci, dožádaného členského státu.

Článek 11

Národní kontaktní místo a prováděcí opatření

- 1) Pro účely poskytování údajů podle článku 9 určí každý členský stát národní kontaktní místo. Pravomoci kontaktního místa se řídí platným vnitrostátním právem.
- 2) Podrobnosti technických opatření pro postup uvedený v článku 9 se stanoví v prováděcích opatřeních podle článku 35.

Oddíl 3

Údaje o registraci vozidla

Článek 12

Automatizované vyhledávání údajů o registraci vozidla

- 1) Pro předcházení trestným činům a jejich vyšetřování a pro projednávání jiných činů, které spadají do příslušnosti soudů nebo státních zastupitelství ve vyhledávacím státě, jakož i pro zachování veřejného pořádku a bezpečnosti umožní členské státy národním kontaktním místům jiných členských států, uvedeným v odstavci 2, přístup k následujícím údajům o národní registraci vozidel s pravomocí provádět automatizované vyhledávání v jednotlivých případech:

1. údaje vztahující se k vlastníkům nebo provozovatelům, a
2. údaje vztahující se vozidlům.

Vyhledávání může být prováděno pouze s úplným číslem podvozku nebo úplným registračním číslem. Pravomoci ohledně vyhledávání lze vykonávat pouze v souladu s vnitrostátním právem vyhledávajícího členského státu.

- 2) Pro účely předávání údajů podle odstavce 1, určí každý členský stát národní kontaktní místo pro příchozí žádosti. Pravomoci kontaktních míst se řídí platným vnitrostátním právem. Podrobnosti technických opatření pro postup se stanoví v prováděcích opatřeních podle článku 35.

KAPITOLA 3

VÝZNAMNÉ UDÁLOSTI

Článek 13

Předávání neosobních údajů

Pro předcházení trestným činům a zachování veřejného pořádku a bezpečnosti při významných událostech přeshraničního rozsahu, zejména při sportovních událostech nebo zasedáních Evropské rady, si členské státy v souladu s vnitrostátním právem předávajícího členského státu navzájem předávají, jak na žádost tak z vlastní iniciativy, neosobní údaje, jež jsou pro tento účel potřebné.

Článek 14

Předávání osobních údajů

- 1) Pro předcházení trestným činům a zachování veřejného pořádku a bezpečnosti při významných událostech přeshraničního rozsahu, zejména při sportovních událostech nebo zasedáních Evropské rady, si členské státy navzájem předávají, jak na žádost tak z vlastní iniciativy, osobní údaje, jestliže některá pravomocná odsouzení nebo jiné okolnosti vyvolávají domněnku, že subjekty údajů při této významné události spáchají trestný čin, nebo jsou hrozbou pro veřejný pořádek a bezpečnost, je-li poskytování těchto údajů povoleno vnitrostátním právem poskytovajícího členského státu.
- 2) Osobní údaje mohou být zpracovány pouze pro účely uvedené v odstavci 1 a pro konkrétní událost, pro kterou byly předány. Předané údaje musí být neprodleně odstraněny, jakmile bylo dosaženo cílů uvedených v odstavci 1, nebo pokud těchto cílů již nelze nadále dosáhnout. Předané údaje musí být v každém případě odstraněny do jednoho roku.

Článek 15

Národní kontaktní místo

Pro účely předávání údajů podle článků 13 a 14 určí každý členský stát národní kontaktní místo. Právomoci kontaktního místa se řídí platným vnitrostátním právem.

OPATŘENÍ PRO PŘEDCHÁZENÍ TERORISTICKÝM TRESTNÝM ČINŮM

Článek 16

Předávání informací za účelem předcházení teroristickým trestným činů

- 1) Pro předcházení teroristickým trestným činům mohou členské státy v jednotlivých případech v souladu s vnitrostátním právem i z vlastní iniciativy předat národním kontaktním místům jiných členských států, jak je uvedeno v odstavci 3, osobní údaje a informace uvedené v odstavci 2, pokud je to nezbytné pro zvláštní okolnosti, které nasvědčují tomu, že subjekty údajů spáchají trestné činy uvedené v člancích 1 až 3 rámcového rozhodnutí Rady Evropské unie 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu.
- 2) Předávané údaje obsahují příjmení, jména, datum a místo narození a popis okolností, které vyvolávají domněnku uvedenou v odstavci 1.
- 3) Každý členský stát určí národní kontaktní místo pro výměnu informací s kontaktními místy ostatních členských států. Pravomoci národního kontaktního místa se řídí platným vnitrostátním právem.
- 4) Předávající orgán může, v souladu s vnitrostátním právem, uložit podmínky pro použití těchto údajů a informací přijímajícím orgánem. Přijímající orgán je těmito podmínkami vázán.

JINÉ FORMY SPOLUPRÁCE

Článek 17

Společné operace

- 1) Pro posílení policejní spolupráce mohou příslušné orgány určené členskými státy, pro zachování veřejného pořádku a bezpečnosti a předcházení trestným činům, zavést společné hlídky a jiné společné operace, v rámci kterých se policisté nebo jiní státní zaměstnanci určení členskými státy (dále jen „policisté“) účastní operací na území jiného členského státu.
- 2) Každý členský stát může, jako hostitelský stát, v souladu se svým vnitrostátním právem a se souhlasem vysílajícího státu, svěřit policistům jiného členského státu, kteří se podílejí na společné operaci, výkonné pravomoci, nebo, umožňuje-li to právo hostitelského státu, povolit jim výkon jejich výkonných pravomocí v souladu s právem vysílajícího státu. Tyto výkonné pravomoci lze vykonávat pouze pod vedením a z pravidla v přítomnosti policistů hostitelského státu. Policisté jiných členských států se řídí vnitrostátním právem hostitelského státu. Hostitelský stát nese odpovědnost za jejich jednání.
- 3) Policisté jiných členských států, kteří se účastní společných operací, se řídí pokyny příslušného orgánu hostitelského státu.
- 4) Členské státy předloží prohlášení podle článku 34, ve kterých stanoví praktické aspekty spolupráce.

Článek 18

Opatření v případě bezprostředního nebezpečí

- 1) V naléhavých případech mohou policisté jednoho z členských států bez předchozího souhlasu druhého členského státu překročit hranici mezi těmito státy tak, aby na území druhého členského státu v blízkosti hranice, v souladu s vnitrostátním právem hostitelského státu, mohli podniknout jakákoli prozatímní opatření nezbytná k odvrácení bezprostředního nebezpečí pro život nebo fyzickou integritu.
- 2) Za naléhavý případ podle odstavce 1 se považuje situace, kdy existuje riziko, že nebezpečí nastane, pokud by se čekalo na zákrok policistů hostitelského státu, nebo na převzetí vedení podle čl. 17 odst. 2.
- 3) Policisté překračující hranici o tom musí neprodleně vyrozumět hostitelský stát. Hostitelský stát potvrdí přijetí tohoto oznámení a neprodleně přijme nezbytná opatření, aby zabránil nebezpečí a ujal se vedení operace. Policisté překračující hranici mohou působit v hostitelském státě pouze do okamžiku, než hostitelský stát přijme nezbytná ochranná opatření. Policisté překračující hranici mají povinnost se řídit pokyny hostitelského státu.
- 4) Členské státy vydají prohlášení podle článku 34, ve kterém určí orgány, které mají být podle odstavce 3 neprodleně vyrozuměny. Policisté překračující hranici musí dodržovat ustanovení tohoto článku a právo členského státu, na jehož území působí.
- 5) Hostitelský stát nese odpovědnost za jednání policistů překračujících hranici.

Článek 19

Pomoc v souvislosti s masovými shromážděními a vážnými nehodami

Příslušné orgány členských států si poskytují vzájemnou pomoc v souladu s vnitrostátním právem v souvislosti s masovými shromážděními a podobnými významných událostmi a vážnými nehodami za účelem předcházení trestným činům a zachování veřejného pořádku a bezpečnosti prostřednictvím

1. vzájemného neprodleného oznamování takových situací s přeshraničním dopadem a výměny jakýchkoli příslušných informací;
2. přijímání a koordinace nezbytných policejních opatření na svém území v situacích s přeshraničním dopadem;
3. vyslání policistů, specialistů a poradců a poskytnutí vybavení na žádost členského státu, na jehož území situace nastala, je-li to možné.

Článek 20

Použití zbraní, střeliva a vybavení

- 1) Policisté členského státu, kteří se účastní společné operace na území jiného členského státu, mohou na tomto území nosit své služební stejnokroje. Mohou nosit takové zbraně, střelivo a vybavení, jaké mohou nosit podle vnitrostátního práva vysílajícího státu. Jakýkoli členský stát může zakázat nošení určitých zbraní, střeliva nebo vybavení policisty vysílajícího státu.
- 2) Členské státy předloží prohlášení podle článku 34, v nichž uvedou seznam zbraní, střeliva a vybavení, které může být použito k oprávněné sebeobraně nebo k obraně jiných osob. Policista hostitelského státu, který vede operaci, může v jednotlivých případech v souladu s vnitrostátním právem povolit použití zbraní, střeliva nebo vybavení i pro jiné účely, než které jsou uvedené v první větě. Použití zbraní, střeliva a vybavení se řídí právem hostitelského státu. Příslušné orgány se navzájem informují o povolených zbraních, střelivu a vybavení a o podmínkách jejich použití.
- 3) Pokud policisté členského státu v rámci operace podle tohoto rozhodnutí používají na území jiného členského státu vozidla, řídí se stejnými pravidly silničního provozu, jako policisté hostitelského státu, včetně práva přednosti v jízdě a jakýchkoli jiných zvláštních výsad.
- 4) Členské státy předloží prohlášení podle článku 34, ve kterých uvedou praktické aspekty použití zbraní, střeliva a vybavení.

Článek 21

Ochrana a pomoc

Členské státy musí poskytnout policistům jiných členských států překračujícím hranici stejnou ochranu a pomoc při výkonu jejich povinností, jako svým vlastním policistům.

Článek 22

Obecná pravidla občanskoprávní odpovědnosti

- 1) Pokud jsou policisté některého členského státu nasazeni v jiném členském státě, odpovídá jejich členský stát za jakoukoli škodu, kterou způsobí při své činnosti, v souladu s právními předpisy členského státu, na jehož území jsou nasazeni.
- 2) Členský stát, na jehož území byla škoda uvedená v odstavci 1 způsobena, nahradí tuto škodu za podmínek použitelných pro škodu způsobenou jeho vlastními policisty.
- 3) Členský stát, jehož policisté způsobili škodu jakékoli osobě na území jiného členského státu, nahradí danému státu plně jakoukoli částku, kterou tento stát vyplatil obětem nebo osobám uplatňujícím za ně tento nárok..
- 4) Aniž je dotčeno uplatňování práv vůči třetím osobám a s výjimkou odstavce 3, se každý členský stát v případě uvedeném v odstavci 1 zdrží požadování náhrady za škody, kterou mu způsobil jiný členský stát.

Článek 23

Trestní odpovědnost

Policisté působící na území jiného členského státu podle tohoto rozhodnutí se považují za policisty uvedeného jiného členského státu, pokud jde o trestné činy, které by mohli spáchat, nebo které by na nich mohly být spáchány, nestanoví-li jiná dohoda závazná pro uvedené členské státy jinak.

Článek 24

Služební poměr

Policisté působící podle tohoto rozhodnutí na území jiného členského státu se i nadále řídí předpisy platnými v jejich státě, pokud jde o služební poměr, zejména v disciplinárních věcech.

KAPITOLA 6

OBECNÁ USTANOVENÍ O OCHRANĚ ÚDAJŮ

Článek 25

Definice a oblast působnosti

1) Pro účely této kapitoly se rozumí:

1. „zpracováním osobních údajů“ jakýkoli úkon nebo soubor úkonů, které jsou prováděny s osobními údaji, pomocí automatizovaných postupů či bez nich, jako je shromažďování, zaznamenávání, uspořádávání, uchovávání, přizpůsobování nebo pozměňování, třídění, vyhledávání, nahlížení, používání, sdělování prostřednictvím předávání, šíření nebo jakékoli jiné zpřístupnění, srovnávání, kombinování, blokování, výmaz nebo znehodnocení údajů. Zpracování ve smyslu tohoto rozhodnutí zahrnuje rovněž oznámení o existenci či neexistenci záznamu;

2. „automatizovaným vyhledávacím postupem“ přímý přístup k automatizovaným složkám jiného subjektu, je-li vyhledávací postup zcela automatizován;
 3. „označováním“ označování uložených osobních údajů, jehož účelem není omezit jejich budoucí zpracování;
 4. „blokováním“ označování uložených osobních údajů za účelem omezit jejich budoucí zpracování.
- 2) Následující ustanovení se použijí na údaje, které jsou předávány nebo byly předány podle tohoto rozhodnutí, není-li v předchozích kapitolách uvedeno jinak.

Článek 26

Úroveň ochrany údajů

- 1) Pokud jde o zpracování osobních údajů, které jsou předávány nebo byly předány podle tohoto rozhodnutí, zajistí každý členský stát ve svém vnitrostátním právu úroveň ochrany osobních údajů nejméně rovnocennou s úrovní vyplývající z Úmluvy Rady Evropy ze dne 28. ledna 1981 o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů a jejího dodatkového protokolu ze dne 8. listopadu 2001 a při tom vezme v úvahu doporučení č. R (87) 15 ze dne 17. září 1987 o používání osobních údajů v policejní oblasti, a to i tehdy, když údaje nejsou zpracovávány automatizovaně.
- 2) K předávání osobních údajů stanovenému v tomto rozhodnutí nemůže dojít dříve, než ve vnitrostátním právu vstoupí na území členských států, které se na tomto předávání podílejí, v platnost ustanovení této kapitoly. Rada jednomyslně rozhoduje, zda byly podmínky splněny.

- 3) Odstavec 2 se nepoužije na ty členské státy, kde předávání osobních údajů stanovené tímto rozhodnutím již probíhá podle úmluvy ze dne 27. května 2005 mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím a Rakouskou republikou o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu, přeshraniční trestné činnosti a nedovolené migraci (Prümská úmluva).

Článek 27

Účel

- 1) Zpracování osobních údajů přijímaných členským státem je přípustné pouze pro účely, pro které byly v souladu s tímto rozhodnutím údaje předány; zpracování pro jiné účely je přípustné pouze v případě, že členský stát spravující složku vydá předchozí povolení, a řídí se vnitrostátními právními předpisy přijímanými členským státem. Toto povolení lze udělit, pokud je zpracování pro takové jiné účely povoleno vnitrostátním právem členského státu, který složku spravuje.
- 2) Zpracování údajů předaných podle článků 3, 4 a 9 členským státem, který provádí vyhledávání nebo srovnávání, je přípustné pouze za účelem:
 1. určení shody srovnávaných profilů DNA nebo daktyloskopických údajů;
 2. přípravy a předložení policejní nebo justiční žádosti o právní pomoc v souladu s vnitrostátním právem, pokud se údaje shodují;
 3. záznamu ve smyslu článku 31.

Členský stát spravující složku může zpracovat údaje jemu předané v souladu s články 3, 4 a 9 pouze tehdy, je-li to nezbytné pro účely srovnání, poskytnutí automatizované odpovědi na žádost o vyhledání nebo zaznamenání podle článku 31. Předané údaje se odstraní ihned po srovnání údajů nebo poskytnutí automatizovaných odpovědí na vyhledávání, ledaže je další zpracování nezbytné pro účely uvedené v bodech 2 a 3 předcházejícího odstavce.

- 3) Údaje předané v souladu s článkem 12 může členský stát spravující složku použít pouze tehdy, je-li to nezbytné pro poskytnutí automatizovaných odpovědí na vyhledávací postupy nebo pro zaznamenání podle článku 31. Předané údaje se odstraní ihned po poskytnutí automatizovaných odpovědí na vyhledávání, ledaže je další zpracování nezbytné pro zaznamenání podle článku 31. Členský stát, který žádal o vyhledávání, může použít údaje obdržené v odpovědi pouze pro řízení, pro které bylo vyhledávání prováděno.

Článek 28

Příslušné orgány

Předané osobní údaje mohou být zpracovány pouze orgány, subjekty a soudy, které jsou odpovědné za úkoly související s podporou cílů uvedených v článku 27. Údaje mohou být předány jiným subjektům pouze s předchozím povolením předávajícího členského státu a v souladu s právem přijímajícího členského státu.

Článek 29

Správnost, aktuálnost a doba uchování údajů

- 1) Členské státy zajišťují správnost a aktuálnost osobních údajů. Jestliže z oznámení subjektu údajů nebo jinak vyjde najevo, že byly předány nesprávné údaje nebo údaje, které neměly být předány, je třeba to neprodleně oznámit přijímajícímu členskému státu nebo přijímajícím členským státům. Dotčený členský stát nebo dotčené členské státy jsou povinny údaje opravit nebo vymazat. Předané osobní údaje jsou dále opraveny, zjistí-li se, že jsou nesprávné. Pokud má přijímající subjekt důvod se domnívat, že předané údaje jsou nesprávné nebo by měly být vymazány, je předávající orgán neprodleně informován.

- 2) Údaje, jejichž správnost subjekt údajů zpochybňuje, a jejichž správnost nebo nesprávnost nelze zjistit, jsou na žádost subjektu údajů označeny v souladu s vnitrostátními právními předpisy členských států. V případě označení je možné toto zrušit podle vnitrostátních právních předpisů členských států a pouze s povolením subjektu údajů nebo na základě rozhodnutí příslušného soudu nebo nezávislého orgánu pro ochranu údajů.
- 3) Předané osobní údaje, které neměly být předány nebo přijaty, se vymažou. Údaje, jež jsou zákonně předány a přijaty, se vymažou:
 1. jestliže nejsou nebo již nejsou dále nezbytné pro účel, pro který byly předány; v případě předání nevyžádaných osobních údajů přijímající orgán ihned zkontroluje, jsou-li nezbytné pro účely, pro které byly předány;
 2. po uplynutí maximální doby uchovávání údajů stanovené ve vnitrostátních právních předpisech předávajícího členského státu, pokud předávající orgán informoval přijímající orgán při předání údajů o těchto maximálních dobách.

Pokud existuje důvod k domněnce, že výmaz by poškodil zájmy subjektu údajů, údaje budou namísto vymazání blokovány podle vnitrostátních právních předpisů. Blokované údaje lze předávat nebo využívat pouze k účelům, pro které výmaz nebyl proveden.

Článek 30

Technické a organizační opatření k zajištění ochrany a bezpečnosti údajů

- 1) Předávající a přijímající orgány přijmou opatření, aby zajistily, že osobní údaje budou účinně chráněny proti náhodnému nebo neoprávněnému zničení, náhodné ztrátě, neoprávněnému přístupu, neoprávněné nebo náhodné změně nebo neoprávněnému sdělování.

- 2) Zvláštní náležitosti technické specifikace automatizovaného vyhledávacího postupu jsou upraveny v prováděcích opatřeních podle článku 35, která zaručují, že
 1. budou přijata nejmodernější technická opatření s cílem zajistit ochranu údajů a bezpečnost údajů, zejména důvěrnost a integritu údajů;
 2. při využívání obecně přístupných sítí budou použity postupy pro šifrování a autorizaci uznané příslušnými orgány a
 3. bude možné zkontrolovat přípustnost vyhledávání v souladu s čl. 31 odst. 2, 4 a 5.

Článek 31

Dokumentování a zaznamenání; zvláštní pravidla pro automatizované a neautomatizované předávání

- 1) Každý členský stát zaručí, že v zájmu ověření přípustnosti předání bude každé neautomatizované předání a každé neautomatizované přijetí osobních údajů orgánem spravujícím složku údajů a vyhledávacím orgánem dokumentováno. Dokumentace musí obsahovat tyto informace:
 1. důvod předání;
 2. předané údaje;
 3. datum předání; a
 4. název nebo identifikační značku vyhledávacího orgánu a orgánu spravujícího složku údajů.

- 2) Automatizované vyhledávání údajů na základě článků 3, 9 a 12 nebo automatizované srovnávání podle článku 4 podléhá následujícím pravidlům:
1. Automatizované vyhledávání nebo srovnávání smí provádět pouze zvlášť pověřeni úředníci národních kontaktních míst. Seznam úředníků pověřených prováděním automatizovaného vyhledávání nebo srovnávání se na žádost poskytne orgánům dozoru zmíněným v níže uvedeném odstavci 5 a dalším členským státům.
 2. Každý členský stát zaručí, že každé předání a přijetí osobních údajů orgánem, který složku spravuje, a vyhledávacím orgánem je zaznamenáno, včetně sdělení o existenci nebo neexistenci pozitivního nálezu. Záznamy musí obsahovat tyto informace:
 - a) předané údaje;
 - b) datum a přesný čas předání; a
 - c) název nebo identifikační značku vyhledávacího orgánu a orgánu spravujícího složku údajů.

Vyhledávací orgán rovněž uvede v záznamu důvod vyhledávání nebo předání, jakož i identifikační značku úředníka, který vyhledávání provedl a úředníka, který dal k vyhledávání nebo předání příkaz.

- 3) Zaznamenávající orgán sdělí zaznamenané údaje na žádost neprodleně, nejpozději však do čtyř týdnů od obdržení žádosti, příslušným orgánům pro ochranu údajů dotčeného členského státu. Zaznamenané údaje mohou být použity k těmto účelům:
1. monitorování ochrany osobních údajů;
 2. zajištění bezpečnosti údajů.

- 4) Zaznamenané údaje jsou prostřednictvím vhodných opatření chráněny před nevhodným použitím a jinými formami zneužití a uchovávají se pod dobu dvou let. Po uplynutí doby uchovávání jsou zaznamenané údaje neprodleně vymazány.
- 5) Odpovědnost za ověřování zákonnosti předání a přijetí osobních údajů nesou nezávislé orgány pro ochranu údajů příslušných členských států. Podle vnitrostátních právních předpisů může kdokoli požádat tyto orgány o kontrolu zákonnosti zpracování údajů ve vztahu ke své osobě. Tyto orgány a orgány odpovědné za zaznamenávání provádějí nezávisle na těchto žádostech, na základě dotčených údajů, namátkové kontroly zákonnosti předání.

Nezávislé orgány pro ochranu údajů uchovávají výsledky těchto kontrol pro inspekci po dobu 18 měsíců. Po uplynutí této doby jsou tyto výsledky neprodleně vymazány. Každý orgán pro ochranu údajů může být vyzván nezávislým orgánem pro ochranu údajů jiného členského státu, aby vykonával své pravomoci v souladu s vnitrostátními právními předpisy. Nezávislé orgány pro ochranu údajů členských států zajišťují vzájemnou spolupráci nezbytnou pro plnění svých kontrolních úkolů, zejména prostřednictvím výměny vhodných informací.

Článek 32

Práva subjektů údajů na informace a odškodnění

- 1) Subjektu údajů se v souladu s vnitrostátními právními předpisy po prokázání jeho totožnosti na žádost orgánu příslušného podle vnitrostátního práva poskytnou bez nepřiměřených nákladů, obecně srozumitelnou formou a bez nepřiměřené prodlevy, informace týkající se údajů o jeho osobě, jakož i jejich původu, údajů o příjemci nebo skupinách příjemců, zamýšleného účelu zpracovávání a právního základu pro zpracování. Navíc má subjekt údajů právo na opravu nesprávných údajů a výmaz neoprávněně zpracovávaných údajů. Členské státy rovněž zajišťují, že v případě porušení jeho práv v souvislosti s ochranou údajů může subjekt údajů podat stížnost u nezávislého soudu ve smyslu čl. 6 odst. 1 Evropské úmluvy

o lidských právech, nebo u nezávislého orgánu dozoru ve smyslu článku 28 směrnice Rady 95/46/ES a je mu poskytnuta možnost požadovat náhradu škody nebo vyžadovat jinou formu právního odškodnění. Podrobnosti postupu pro uplatnění těchto práv a důvody pro omezení práva přístupu se řídí příslušnými vnitrostátními právními předpisy členského státu, ve kterém subjekt údajů uplatňuje svá práva.

- 2) Pokud orgán jednoho členského státu předal osobní údaje na základě tohoto rozhodnutí, přijímající orgán jiného členského státu se ve vztahu k poškozenému nemůže zprostit podle vnitrostátního práva viny tím, že se odvolá na nesprávnost předaných údajů. Jestliže dojde k přisouzení náhrady škody vůči přijímajícímu orgánu v důsledku toho, že použil nesprávné předané údaje, pak orgán, který poskytl údaje, nahradí přijímajícímu orgánu v plném rozsahu částku vyplacenou jako náhradu škody.

Článek 33

Informace požadované členskými státy

Přijímající členský stát informuje předávající členský stát o zpracování předaných údajů a dosaženém výsledku.

KAPITOLA 7

PROVÁDĚCÍ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 34

Prohlášení

- 1) Za účelem provádění tohoto rozhodnutí předloží každý členský stát generálnímu sekretariátu Rady prohlášení, a to při sdělování znění právních předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádí povinnosti, jež pro něj vyplývají z tohoto rozhodnutí, jak je uvedeno v čl. 38 odst. 2.

- 2) Prohlášení předložená v souladu s odstavcem 1 lze kdykoli změnit prostřednictvím prohlášení předloženého generálnímu sekretariátu Rady. Generální sekretariát Rady postoupí každé obdržené prohlášení členským státům a Komisi.

Článek 35

Prováděcí opatření

Rada přijme opatření nezbytná pro provádění tohoto rozhodnutí na úrovni Unie v souladu s postupem stanoveným ve druhé větě čl. 34 odst. 2 písm. c) Smlouvy o EU.

Článek 36

Náklady

Každý členský stát nese provozní náklady, které vznikly jeho orgánům v souvislosti s prováděním tohoto rozhodnutí. Ve zvláštních případech se dotčené členské státy mohou dohodnout jinak.

Článek 37

Vztah k jiným nástrojům

- 1) Členské státy mohou nadále uplatňovat dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, které se týkají oblasti působnosti tohoto rozhodnutí a jsou platné ke dni jeho přijetí, pokud tyto dohody nebo ujednání rozšiřují cíle tohoto rozhodnutí. V příslušných členských státech se příslušná ustanovení tohoto rozhodnutí použijí místo ustanovení týkajících se oblasti působnosti tohoto rozhodnutí obsažených v úmluvě ze dne 27. května 2005 mezi Belgickým královstvím, Spolkovou republikou Německo, Španělským královstvím, Francouzskou republikou, Lucemburským velkovévodstvím, Nizozemským královstvím a Rakouskou republikou o posílení přeshraniční spolupráce, zejména v boji proti terorismu, přeshraniční trestné činnosti a nedovolené migraci (Prümská úmluva). Veškeré články nebo části článků Prümské úmluvy, místo kterých se nepoužijí žádná ustanovení tohoto rozhodnutí, zůstávají použitelnými pro smluvní strany Prümské úmluvy.

- 2) Členské státy mohou po vstupu tohoto rozhodnutí v platnost uzavírat nebo uvádět v platnost dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání, které se týkají oblasti působnosti tohoto rozhodnutí, pokud tyto dohody nebo ujednání rozšiřují cíle tohoto rozhodnutí.
- 3) Dohody a ujednání podle odstavců 1 a 2 se nemohou dotknout vztahů s členskými státy, které nejsou jejich stranami.
- 4) Členské státy informují Radu a Komisi do [... let] od vstupu tohoto rozhodnutí v platnost o stávajících dohodách a ujednáních ve smyslu prvního odstavce, které si přejí nadále uplatňovat.
- 5) Členské státy rovněž informují Radu a Komisi o všech nových dohodách nebo ujednáních ve smyslu odstavce 2 do 3 měsíců od jejich podpisu, nebo v případě nástrojů, které byly podepsány před přijetím tohoto rozhodnutí, do tří měsíců od jejich vstupu v platnost.
- 6) Žádným ustanovením tohoto rozhodnutí nejsou dotčeny dvoustranné či mnohostranné dohody nebo ujednání mezi členskými státy a třetími státy.

Článek 38

Provádění

- 1) Členské státy přijmou nezbytná opatření pro dosažení souladu s ustanoveními tohoto rozhodnutí do dvou [... let] od jeho vstupu v platnost.
- 2) Členské státy sdělí generálnímu sekretariátu Rady a Komisi znění právních předpisů, kterými ve svém vnitrostátním právu provádějí povinnosti, jež pro ně vyplývají z tohoto rozhodnutí. Při této příležitosti může každý členský stát oznámit, že bude toto rozhodnutí okamžitě uplatňovat ve svých vztazích s těmi členskými státy, které provedou stejné oznámení.

- 3) Na základě těchto a jiných informací zpřístupněných na žádost členskými státy předloží Komise Radě do [nejpozději tří let od vstupu v platnost] zprávu o provádění tohoto rozhodnutí a návrhy pro případný další rozvoj.

Článek 39

Vstup v platnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost [...dnů] po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie.

V....dne...

Za Radu

Předseda nebo předsedkyně

=====